

ting, er den ikke nær saa god, som den kom fra Ministerens Haand, og den indeholder i sin nuværende Skikkelse Momenter, der ere saa farlige, at der absolut maa gøres noget for at saa dem forandrede. Jeg sigter her navnlig til Bestemmelsen i § 8. I Regeringsforslaget var det bestemt, at Havneafgiften skulde bortfalde helt og holdent, naar Frihavnen en Gang var færdig. Nu har det høje Folketing, hvis Udvalg enstemmig har vedtaget Sagen — og jaaviddt jeg mindes, har ogsaa Tinget vedtaget den enstemmig — ment, at man ikke kunde give Slip paa nogen Indtægt af Havneafgiften. Man er ikke meget konsekvent i denne Antagelse, thi naar man er saa enstemmig om at anbefale Sagen, maa man dog fornuftigvis paaregne nogen Indtægt af Frihavnen, men det har man ikke turdet i den opstillede Beregning, som findes i de Bilag, der ere komne herop fra Folketinget. Side 82 i disse Bilag findes en Beregning over Kjøbenhavns Frihavns sandsynlige aarlige Udgifter og Indtægter i de første Aar efter Frihavnen's Aabning, altsaa forinden den har udviklet sig saaledes, som man venter det; derefter skulde der kunne komme Balance, naar Havneafgiften fuldstændig bortfaldt, dersom den blot faar en Indtægt af 291 000 Kr., som Havnens Andel i Frihavnen's Overstud. Men et saadant Overstud har Folketinget ikke turdet vente, ja, det har end ikke turdet vente en Dros Overstud som Følge af alle de pekuniære Dsre, man bringer, thi man vil, at der skal sørges for, at alle de hened 300,000 Kr., som efter dette Overflag ville mangle for at faa Balance, skulle tilvebringes gennem Havneafgiften og har derfor opstillet et dertil sigtende Forslag i § 8. Dette kan nu forsaavidt lade sig sige, jeg accepterer denne Opfattelse, jeg tror ikke, at der kan ventes noget stort Overstud af Frihavnen, og det er forsaavidt ganske i Konsekvens med min Opfattelse, naar man mener, at man ikke kan lade denne Indtægt af Havneafgiften bortfalde. Men vil man beholde den, saa bør man gøre det paa en saadan Maade, at der ikke derved sker en saa blodig Uretfærdighed som den, der vil finde Sted, hvis § 8 vedtages i den Form, hvori den foreligger fra Folketinget. Jeg havde den Tilfredsstillelse i Gaar at høre den ærede Indenrigsminister udtale, at det var hans Hensigt at stifte Sol og Wind lige mellem den gamle og den nye Havn, og jeg haaber derfor, at den ærede Minister ikke vil modsætte sig, at der foretages Forandringer i det foreliggende paa en saadan Maade, at det kan ske, som han erklærer at være hans Hensigt. Det er jo givet, at

Talen er her kun om at stifte Sol og Wind lige med Hensyn til Havneafgiften, thi man kan slet ikke i det hele stifte Sol og Wind lige. Den nye Havn faar flere store Begunstigelser frem for den gamle. For det første slipper den for alle kommunale og Statsafgifter, en Begunstigelse, for hvis Nødvendighed og Berettigelse der ikke er anført noget som helst Motiv. Man kender det jo fra andre Steder. I Hamborg betales der enorme Afgifter til Kommunen; hvorfor Kjøbenhavns Frihavn skal være helt fri derfor, er ikke tilstrækkelig motiveret noget Sted. Dernæst vil man anlægge en Jærnbane for Frihavnen's Skyld med meget betydelig Beføstning, og ikke blot vil man anlægge en Jærnbane for dens Skyld, men man vil forhindre, at Kjøbenhavns gamle Havn faar en Jærnbane, thi det er noget, der har været arbejdet paa med Ihærdighed fra Frihavnsvennernes Side, og det er i alt Fald foreløbig lykkedes dem. Det er ikke godt at vide, hvad Frihavnen har at gøre med en Jærnbane, naar man kun ser hen til Frihavnen som saadan. Djemedet med Frihavnen er jo, at den skal være et Fristed for toldpligtige Varer, der skulle kunne indstibes og udstibes uden Mellemkomst af Toldvæsenet. Ses der kun hen til disse Varer, er det aldeles absurdt at anlægge en saadan Jærnbane. Ja, der er jo endoglaa Tale om at anlægge to Jærnbaner. Den første af disse skal være mellem Nyhavn og Toldboden. Hvilke Varer den skal transportere, er mig indtil videre gaadesfuldt. De Varer, der ankomme i Frihavnen, og som skulle føres til Udlandet, skulle selvfølgelig ikke transporteres til Toldboden, de Varer, der skulle jendes til Søs til Indlandet, heller ikke, og de, der skulle fortoldes og konsumeres i Indlandet, heller ikke. Men hvad er det da for Varer, der skulle forsendes fra Frihavnen til Toldboden? Ja, det er mig gaadesfuldt. Og vender jeg det om, hvilke Varer der skulle forsendes fra Toldboden til Frihavnen, ja da have de Varer, der oplægges paa Toldboden, intet med Frihavnen at gøre, hvorfor skulle de da forsendes med Jærnbane, hvorfor gøres der et saa stort og kostbart Anlæg som en Jærnbane for deres Skyld? Jeg skal dog bemærke, at selvfølgelig kan der være saadanne Undtagelsestilfælde, som at et Skib løsser nogle Varer paa Toldboden og har nogle Varer om Bord, som helst burde løsses i Frihavnen, og at man saa jender dem ad Jærnbanen fra Toldboden til Frihavnen og vice versa; men de Tilfælde ville efter Sagens Natur blive saa overmaade saatalige, at man ikke deri kan paadise nogen rimelig